

Canyoning στην Κρήτη (ΑΡΒΗΣ - ΧΑ - ΚΑΒΟΥΣΙ)

Κείμενο: **ΑΝΤΩΝΕΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ - ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΕΥΤΥΧΙΑΔΗΣ**
Φωτο: **ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΕΥΤΥΧΙΑΔΗΣ**

Από τη στιγμή που ανακοινώθηκε το πρόγραμμα του ΕΟΣΚ (Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Καρδίτσας) για το 2012-2013, οι ημερομηνίες "18-22 Απριλίου" ήταν μαγνήτης για του φίλους των φαράγγιων του Συλλόγου. Το πρόγραμμα έλεγε: "canyoning στην Κρήτη".

Τελικά τα καταφέραμε, ρυθμίσαμε τα οικογενειακά και επαγγελματικά και την Πέμπτη 18 Απριλίου το μεσημέρι τα δύο 4Χ4 ήταν φορτωμένα με όλον τον εξοπλισμό και αναχώρησαν για τον Πειραιά.

Η αποστολή αποτελούνταν από τους: Ευτύχιο Ευτυχιάδη, Αντωνέλλα Δημητριάδη, Νεκτάριο Φωτόπουλο, Αποστόλη Κηρύκο και Μιχάλη Γκαραγκάνη. Οι δύο πρώτοι, εκπαιδευτές, και με μεγάλη εμπειρία στις διασχίσεις φαράγγιων σε Ελλάδα και εξωτερικό, οι δε τρεις τελευταίοι, απόφοιτοι Σχολής Αυτονόμων φαράγγιων του συλλόγου μας. Η σύνθεση επομένως καλή σε τεχνικό επίπεδο αλλά και η παρέα και η χημεία μεταξύ των μελών της ομάδας σε ακόμα καλύτερο επίπεδο.

Το βράδυ της Πέμπτης επιβιβάστηκαμε στο πλοίο για Ηράκλειο και το πραγματικό ταξίδι ξεκίνησε. Το βραδινό ταξίδι μεγάλο και κουραστικό αλλά έγινε ευκολότερο από την καλή παρέα και ένα μπουκάλι καρδιτσιώτικο τσίπουρο.

Το πρωί της Παρασκευής φτάσαμε στο Ηράκλειο και ξεκινήσαμε για τη βάση μας για να τακτοποιηθούμε και να ξεκινήσουμε τις διασχίσεις. Τα φαράγγια τα οποία επιλέξαμε αρχικά να διασχίσουμε βρίσκονταν κυρίως στο νότιο τμήμα του νομού Ηρακλείου σε γειτνίαση με το νομό Λασιθίου. Ως έδρα μας επιλέξαμε την Άνω Βιάννο, ένα κεφαλοχώρι του Ηρακλείου σε υψόμετρο 600 μ και έδρα του ομώνυμου Δήμου. Ήταν περίπου κεντρικά στην περιοχή όπου επρόκειτο να κινηθούμε και παρείχε δυνατότητες διαμονής και διατροφής.

Μόλις φτάσαμε στην Κρήτη μας περίμενε μια μάλλον όχι και τόσο ευχάριστη έκπληξη. Αν και είχαμε πάρει δελτίο καιρού η πραγματικότητα αποδείχτηκε χειρότερη. Το κρύο για αυτήν την εποχή ήταν ιδιαίτερα ασυνήθιστο και μάλιστα για την Κρήτη.

Μόλις τακτοποιηθήκαμε ξεκινήσαμε αμέσως για το πρώτο φαράγγι που είχαμε επιλέξει, αυτό της "Άρβης", κοντά στο ομώνυμο χωριό. Το φαράγγι είναι ένα από τα πλέον όμορφα της Κρήτης αλλά και της Ελλάδας και καταλήγει στο Λιβικό Πέλαγος. Ευτυχώς είχε καλό νεράκι. Πρόκειται για ένα απαιτητικό τεχνικά φαράγγι με ένα μεγάλο καταρράκτη κοντά στα 90 μέτρα ύψος και γενικά μεγάλα κάθετα τοιχώματα με πετρώματα άπτεστης ομορφιάς, η οποία ομορφιά χαλά στο αρχικό τμήμα του από τους πολυάριθμους σωλήνες άρδευσης. Προς το τέλος του φαραγγιού εισέρχεται -λίγο πριν την έξοδο- σε ένα εξογκλήρου υπόγειο σπήλαιο απείρου κάλλους με ανάγλυφους σχηματισμούς και ιδιαίτερο ρόφητες, όπου το λόγο αναλαμβάνουν πλέον οι φακοί στα κράνη.

Μετά την έξοδο μας από το φαράγγι και αφού φρεσάσαμε στεγνά ρούχα επιστρέψαμε στην Άνω Βιάννο και κατευθείαν στο ρακάδικο του Νίκου Αγαπάκη, όπου με ρακές και κρητικούς μεζέδες δόθηκε ο καλύτερος επίλογος στην πρώτη μας μέρα στην Κρήτη.

Την επόμενη μέρα μια ακόμα έκπληξη μας περίμενε, στις κορυφές των Λασιθιώτικων βουνών, στη Δίκη. Υπήρχε φρέσκο βραδινό χιονάκι και η θερμοκρασία ήταν αρκετά χαμηλή. Αναμενόμενα επομένως να "μαζέψουμε" αρκετό κρύο στο φαράγγι. Για εκείνη τη μέρα είχαμε επιλέξει να διασχίσουμε το πλέον γνωστό φαράγγι της Κρήτης, αυτό του «Χα», για το οποίο θα κάνουμε ιδιαίτερη αναφορά μιας και είναι ένα από τα ομορφότερα και αγριότερα φαράγγια των Βαλκανίων και της Ευρώπης.

Το φαράγγι του Χα βρίσκεται στο όρος Θρύππη, κοντά στο Κάτω Χωριό του Νομού Λασιθίου. Είναι ένα από τα αγριότερα και ομορφότερα φαράγγια των Βαλκανίων. Σπάνιο μορφολογικό φαινόμενο που δημιουργήθηκε από τεκτονική μετακίνηση των πλακών (σεισμό). Είναι

πολύ στενό με κάθετα βραχώδη τοιχώματα ύψους από 200 έως 400 μέτρα και μήκος 1.600 μέτρα. Η ονομασία προέρχεται από το ρήμα «χάσκω» που σημαίνει σχηματίζω χάσμα, άνοιγμα.

Το φαράγγι του Χα εξερευνήθηκε για πρώτη φορά τον Ιούνιο του 1987 από τρεις βορειοελλαδίτες αναρριχητές, το Σταύρο Λαζαρίδη, το Βλάση Χατζηπαναγιώτου και το Χρόνη Αματζίδη, ενώ ο τέταρτος της παρέας Γκάλιος Γεώργιος περίμενε στην έξοδο. Για να το διασχίσουν χρειάστηκαν 48 ώρες. Είχαν μαζί τους 4 δυναμικά 60μετρα σχοινιά και για τις καταβάσεις χρησιμοποίησαν σχισμόκαρφα, βραχοδεσίματα με ιμάντες και δεσμάτα από δέντρα. Οι δυσκολίες και ο κίνδυνος που αντιμετώπισαν ήταν τόσο μεγάλος που ο ένας ανέφερε ότι εάν βγει ζωντανός θα γίνει καλόγερος και ο άλλος ότι θα γίνει ερημίτης. Πράγματι ο Χρόνης Αματζίδης ασκήτεψε στο Άγιο Όρος και απεβίωσε το 2011 σε ηλικία 50 ετών και ο Βλάσης Χατζηπαναγιώτου ζει μόνος στον Όλυμπο μέχρι σήμερα... Έκτοτε κατά διαστήματα έκαναν διάσχιση του πανέμορφου αυτού φαραγγιού διάφορες ομάδες αναρριχητών και ορειβατών. Το Μάρτιο του 2003 ομάδα Canyoners από το Βόλο αποτελούμενη από τους Γ. Ανδρέου, Γ. Αδαμάσογλου, Σ. Λάκκα και τους ντόπιους Κρητικούς σπηλαιολόγους Μ. Ψωμά και Ι. Μπρομράκη, πραγματοποίησαν κατάβαση του Χα και τοποθετήθηκαν για πρώτη φορά πιστοποιημένες ανοξειδωτές πλακέτες με κρίκο και βύσματα ανοξειδωτά διαμέτρου 10mm και μήκους 10 εκατοστών μονής εκτόνωσης, χρησιμοποιώντας κρουστικό τριπάκι με μπαταρίες. Τα επόμενα χρόνια έγιναν βελτιώσεις από το Γ. Μπρομράκη βάσει των προτύπων ασφαλείας της Γαλλικής Σχολής Canyoning (E.F.C.) της Γαλλικής Σπηλαιολογικής Ομοσπονδίας (F.F.S.).

Η περιοχή μέσα και γύρω από το φαράγγι είναι σημαντικός βιότοπος με πλούσια πανίδα και χλωρίδα. Ο κρητικός λαγός, η κρητική νυφίτσα, ο ασβός και ο ακανθώτης ποντικός που δεν υπάρχει αλλού στην Ευρώπη είναι στοιχεία της Αφρικανικής πανίδας. Το σπάνιο αυτό είδος ποντικού έχει χρώμα καστανό με λευκή κοιλιά και αγκάθια ανάμεσα στις τρίχες της ράχης και των πλευρών, όπως ο σκαντζόχοιρος. Οι σκαντζόχοιροι της περιοχής προστατεύονται με προεδρικό διάταγμα (67/1981) καθώς οι πληθυσμοί κινδυνεύουν από τα φυτοφάρμακα και τα διερχόμενα αυτοκίνητα. Στη χαράδρα του Χα ζουν επίσης πολλά είδη νυχτερίδας. Στην περιοχή κατοικούν πολλά απειλούμενα είδη αρπακτικών πτηνών όπως ο Γυπαετός, το όρνιο και ο Χρυσαιετός. Μικρότερα πτηνά της περιοχής είναι οι κάργιες, τα κόκκινα αϊδόνια, πέρδικες, κουρούνες, ορτύκια, μπεκάτσες καθώς και πλήθος μεταναστευτικών πτηνών που βρίσκουν καταφύγιο στην περιοχή της Θρύπτης. Ο αριθμός των ειδών είναι μεγάλος και σημαντικός αλλά ο αριθμός των ατόμων του κάθε είδους είναι περιορισμένος εξαιτίας του κυνηγιού, των παγίδων και των φυτοφαρμάκων που χρησιμοποιούνται στις καλλιέργειες.

Το 1984 και 1987 μεγάλες πυρκαγιές κατέστρεψαν το μεγαλύτερο μέρος του ψηλού δάσους από τραχεία πεύκη στον ορεινό όγκο της Θρύπτης που αποτελούσε στολίδι για όλη την Κρήτη. Η δυνατότητα της τραχειάς πεύκης να αναγεννάται εύκολα μετά από πυρκαγιά θα είχε εξασφαλίσει μέχρι τώρα τη μερική αποκατάσταση της ζημιάς στο δάσους, εάν δεν υπήρχε το φαινόμενο της παράνομης βοσκής. Η παράνομη βοσκή αποτελεί την πληγή του παραδεισένιου αυτού νησιού μέχρι σήμερα, διότι κατά το πλήστον οι πυρκαγιές προκαλούνται

από τους ανθρώπους για να δημιουργήσουν βοσκοτόπια για τα αιγοπρόβατα. Εκτός της τραχείας πεύκης συναντάμε πλήθος άλλων ειδών δέντρων, θάμνων, αρωματικών φυτών και λουλουδιών που συντελούν στη μοναδικότητα της Κρητικής φύσης. Πολλά σπάνια και απειλούμενα φυτικά είδη έχουν βρει ιδανικό καταφύγιο μέσα στη χαράδρα.

Με την ιστορία του Χα συνδέεται και το αψυχολόγητο συμβάν της αφαίρεσης όλων των ασφαλειών από τα βύσματα, που έγινε γνωστό στις 29/3/2009 από τους Canyoningers I. Σκοτινάκη και Β. Βάγια που επιχειρήσαν κατάβαση του φαράγγιού με ομάδα 13 ατόμων. Η κατάβαση αναβλήθηκε και στις 5/4/2009 επανήλθαν και επανατοποθέτησαν συνολικά περίπου 30 πλακέτες στη θέση των αφαιρεθέντων. Μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί ποιοί και γιατί προέβησαν σε αυτή την επικίνδυνη και αψυχολόγητη πράξη που αμαύρωσε τη φυσιολατρική κοινότητα.

Επανερχόμενοι στην κατάβαση μας θα πρέπει να αναφέρω τον ενθουσιασμό των νέων φαραγγιάδων της παρέας μας.

Το φαράγγι ήταν απίστευτο, αν και δεν είχε πολύ νερό-ούτως ή άλλως τα φαράγγια της Κρήτης δεν έχουν σε καμιά περίπτωση την υδροφορία των φαραγγιών της ηπειρωτικής Ελλάδας. Κατακόρυφα στενά τοιχώματα, απίστευτα πετρώματα, ιδιαίτερη ενδημική βλάστηση, φωλιές αγριοπεριστερών και τριάντα καταρράκτες συνθέτουν το τοπίο της άγριας ομορφιάς. Βέβαια το κρύο ήταν αρκετό αφού το φαράγγι είναι εντελώς εκτεθειμένο, λόγω προσανατολισμού, στο βοριά που φυσούσε από το Αιγαίο. Αν και η ομορφιά και ο ενθουσιασμός των απαιτητικών καταβάσεων ήταν μεγάλος, εντούτοις χαρήκαμε πάρα πολύ όταν φορέσαμε τα στεγνά μας ρούχα και πήγαμε για ένα καφέ στην Ιεράπετρα πριν την επιστροφή μας στη Βιάννου. Η μέρα μας τελείωσε με μια ακόμα ρακοκατάλυξη στο μαγαζί του Νίκου.

Για την τρίτη μέρα είχαμε προγραμματίσει να κατεβούμε το φαράγγι της "Πορτέλας", αλλά ύστερα από επιτόπια παρατήρηση, αλλά και πληροφορίες από φίλους Κρητικούς του ΠΟΕΦ (Παγκρήτιος Όμιλος Εξερεύνησης Φαραγγιών) διαπιστώθηκε ότι το φαράγγι ήταν σχεδόν ξερό και γεμάτο λούνες με λάσπη, γεγονός που μας έκανε να αλλάξουμε τα σχέδιά μας και να κατευθυνθούμε στο φαράγγι "Καβούσι", η έξοδος του οποίου ήταν στον όρμο του Κερατόκαμπου. Το φαράγγι αποδείχτηκε πως είχε και αυτό αρκετή λάσπη και δεν μάζεψε να χαρούμε τόσο όσο θα θέλαμε τα απίστευτα κόκκινα βράχια και καταρράκτες του φαραγγιού. Εντύπωση μας έκανε το γεγονός της μαύρης λάσπης, που οφειλόταν, όπως μάθαμε αργότερα, σε μια μεγάλη πυρκαγιά η οποία κατέκαψε προ λίγων ετών όλη την περιοχή, της οποίας το φυσικό περιβάλλον ακόμα προσπαθεί να ανακάμψει. Το καλό ήταν ότι ο καιρός είχε αρχίσει να βελτιώνεται και να θυμίζει κάτι από την Κρήτη που προσδοκούσαμε να δούμε.

Η επόμενη μέρα ήταν και η τελευταία μέρα της αποστολής και θέλαμε να ήταν όσο πιο γεμάτη γινόταν. Αρχικά είχαμε σκεφτεί να μην κάνουμε φαράγγι και να έχουμε ελεύθερη μέρα για περιήγηση, αλλά τελικά αποφασίσαμε να μην πάει χαμένη ημέρα και συνεννοηθήκαμε να κάνουμε μια κοινή κατάβαση μαζί με δύο μέλη του ΠΟΕΦ, το Γιάννη Μπρομοιράκη και την Κατερίνα Χατζηδημητρίου. Τα παιδιά πρότειναν να κάνουμε το φαράγγι του «Ξελγκας» κοντά στο χωριό Μηλιαράδες. Μας έκαναν τη συγκεκριμένη πρόταση γιατί ο «Ξελγκας» αν και ενδιαφέρον και τεχνικό φαράγγι, εντούτοις είναι σχετικά μικρό και έτσι θα είχα-

με πολύ χρόνο να ετοιμαστούμε για την επιστροφή μας. Το φαράγγι ήταν σχεδόν στεγνό με απότομα διαδοχικά κατεβάσματα και η κατάβασή του ήταν σκέτη απόλαυση. Είχε απίστευτη θέα σε ένα χαμηλό οροπέδιο και οι βραχώδεις σχηματισμοί ήταν εντυπωσιακοί. Σε λιγότερο από δυο ώρες είχαμε τελειώσει τη διάσχιση και αναχωρήσαμε για τη Βιάννο προκειμένου να τακτοποιηθούμε και να φορτώσουμε τα αυτοκίνητα. Αφού αποχαιρετιστήκαμε με το Νίκο και τη γυναίκα του, που μας περιποιήθηκαν τόσο καλά όλες τις μέρες, αναχωρήσαμε. Δεν πήγαμε κατευθείαν στο Ηράκλειο, αλλά επισκεφθήκαμε τις Αρχάνες κοντά στην Κνωσό, μια μικρή αλλά πολύ γραφική κωμόπολη γεμάτη αρχαιολογικά ευρήματα της Μινωικής εποχής. Αφού φάγαμε ξεκινήσαμε για το Ηράκλειο όπου είχαμε χρόνο στο λιμάνι για ένα καφέ με το Γιάννη και την Κατερίνα, προκειμένου να μιλήσουμε -για τι άλλο- για φαράγγια, να συζητήσουμε τις σχέσεις μας και να κανονίσουμε για ενδεχόμενες κοινές μελλοντικές δραστηριότητες.

Λίγο μετά, αποχαιρετιστήκαμε με τα παιδιά, βάλαμε τα αυτοκίνητα στο καράβι και με μεγάλη μας λύπη αποχαιρετήσαμε την Κρήτη. Το επόμενο πρωί μας βρήκε στον Πειραιά από όπου αναχωρήσαμε για επάνω. Στο δρόμο της επιστροφής σταματήσαμε και στα θερμά λουτρά των Θερμοπυλών προκειμένου τα ζεστά ιαματικά νερά να διώξουν από πάνω μας τη σωματική ταλαιπωρία και την κούραση των ημερών.

Η επιστροφή μας βρήκε γεμάτους από ωραίες αναμνήσεις τόσο του νησιού και των φαραγγιών όσο και της απίστευτα καλής παρέας. Με το καλό να ανταμώνουμε συνέχεια στα φαράγγια και τα βουνά και να περνάμε ωραία.

Το στέκι του Ε.Ο.Σ.Κ. βρίσκεται στην Καρδίτσα, οδός Αντιμάχου 3, δίπλα στο θερινό κινηματογράφο και είναι ανοικτό κάθε πέμπτη από τις 20.00-22.00 μμ. Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον Ε.Ο.Σ.Κ. 6973695595 και 6974110853.

Όποιος ενδιαφέρεται για καταβάσεις φαραγγιών σε συλλογικό πλαίσιο, μπορεί να επικοινωνήσει με τα τηλέφωνα 6977252105 και 6977594047.

CANYONING HELLENIC

**Γνωρίστε τα Ελληνικά φαράγγια
με προγράμματα:
εκδρομικά
εκπαιδευτικά
αθλητικά**

Ειδικά προγράμματα για συλλόγους και ομάδες

Πληροφορίες: www.canyoning.gr

6972662269

Υπεύθυνος

Γιώργος Ανδρέου

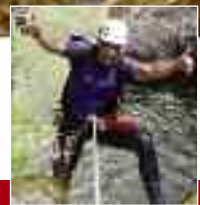
από το 1999

με ασφάλεια, συνέπεια, εμπειρία!

Μελίτεια

φαράγγι

Τάρταρος (Σκουρτσόρεμα)

Κείμενο - φωτο: ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ
Εκπαιδευτής - Οδηγός καταβάσεων φαραγγίων

Στη δυτική μεριά της Όθρης υπάρχει μια ιστορική διαδρομή κατάβασης φαραγγιού, κοντά στην αρχαία πόλη Μελίτεια.

Μέρος με μεγάλη προϊστορία αλλά και ιστορία! Ένα ακόμη φαράγγι προστίθεται στο νομό Φθιώτιδας και παραμένει ο νομός με τα περισσότερα φαράγγια στην Ελλάδα. Αξίζει να επισκεφθείτε τη περιοχή που θα αναφερθούμε και να γνωρίσετε από κοντά τους μύθους τη φύση και τους φιλόξενους ανθρώπους της περιοχής. Η απόσταση της Μελίτειας από την πόλη της Λαμίας είναι 35χλμ και ο χρόνος μόλις 35 λεπτά.

Διασχίζοντας ιστορικά μονοπάτια και το μυθικό φαράγγι Τάρταρος, θα νιώσετε έντονα τον αρχαίο πολιτισμό γύρω σας! Κοντά στην αρχαία πόλη Μελίτεια, εκεί που ο μύθος με την πραγματικότητα προκαλεί δέος κι εκεί που η ιστορία του βασιλιά Μελιτέα και της κόρης Ασπαλίδας βρυχάται μέσα από το φαράγγι του Τάρταρου, εκεί θα δείτε από κοντά τη φύση, την ιστορία, και ένα ακόμη όμορφο ελληνικό τοπίο. Ο συνδυασμός με το χώρο, το φαράγγι, την ιστορία, τη μυθολογία, κάνουν τη διαδρομή διαφορετική. Μια διαδρομή προσιτή ακόμη και σε παιδιά, μια διαδρομή που δίνει στους επισκέπτες τη δυνατότητα να διασχίσουν το μυθικό φαράγγι και να περάσουν μέσα από την αρχαία πόλη, που βρίσκεται πλάι από αυτό.

Εν συντομία, ο μύθος λέει ότι ο Μελιτέας, γιος του Δία και της Νύμφης Οθηρίδας, τρεφόταν όταν ήταν μωρό με μέλισσες. Ο Μελιτέας μεγαλώνοντας έχτισε μια πόλη, τη Μελίτεια. Σε αυτήν ο ίδιος δυστυχώς έγινε τύραννος. Επειδή διοικούσε την πόλη του με τρόπο σκληρό κι απάνθρωπο, οι ξένοι τον έλεγαν Τάρταρο, ευχόμενοι έτσι να γκρεμιστεί στα Τάρταρα. Ο Μελιτέας, μόλις μια κοπέλα της περιοχής ξεχώριζε για την ομορφιά της, την έφερε στο παλάτι του για να τη χαρεί ο ίδιος, πριν εκείνη παντρευτεί με άλλον άντρα. Η Ασπαλίδα, μια όμορφη της εποχής, είχε πατέρα της έναν από τους πιο τιμημένους άρχοντες της Μελίτειας, τον Αργαίο. Μόλις αυτή έμαθε πως ο Μελιτέας ήθελε να την αρπάξει, αποφάσισε να βάλει τέλος στη ζωή της και κρεμάστηκε, για να γλιτώσει τον εξευτελισμό. Ο αδερφός της όμως ο Αστυγίτης ορκίστηκε να τιμωρήσει το Μελιτέα. Έτσι, πριν μαθευτεί ο θάνατός της, φόρεσε τα ρούχα της, έκρυψε το σπαθί του κι ακολούθησε τους ανθρώπους του τυράννου που είχαν πάει στο σπίτι του να παραλάβουν την κόρη. Καθώς ήταν σε νεαρή ηλικία κατάφερε να τους ξεγελάσει όλους. Ο Αστυγίτης με το σπαθί του εκδικήθηκε για το θάνατο της αδερφής του. Οι κάτοικοι της Μελίτειας στεφάνωσαν τον Αστυγίτη ως ελευ-

θερωτή, ενώ το πτώμα του Μελιτέα το έριξαν στον κοινικό ποταμό που από τότε ονομάστηκε Τάρταρος.

Για να πάτε στο φαράγγι Τάρταρος (ή Σκουρτσόρεμα), ακολουθείτε τις πινακίδες για το μοναστήρι της Αγίας Τριάδας που βρίσκεται λίγο πιο πάνω από το χωριό, όπου παρκάρετε το αυτοκίνητό σας και συνεχίζετε πεζοπορικά από το χωματόδρομο που τέμνει τον κυρίως δρόμο μπροστά στην είσοδο του μοναστηριού. Η διαδρομή προς το φαράγγι συνεχίζει πεζοπορικά από έναν αγροτικό δρόμο και είναι διάρκειας μισής ώρας και μήκους 2,3χλμ. Στο σημείο που κατηφορίζει ο δρόμος, να έχετε το νου σας, όταν δείτε ένα μικρό και κλειστό ρέμα να σταματήσετε γιατί θα έχετε φθάσει στον προορισμό σας. Το ρέμα έχει τρεχούμενο νερό όλο το χρόνο. Χαρακτηριστικό είναι ότι κατευθείαν χρειάζεται να κατέβετε με σχοινιά ένα ραπέλ ύψους 8 μέτρων, που θα δέσετε από δένδρο. Τα ραπέλ στο φαράγγι είναι απανωτά, πιο πολύ από δεσμάτα σε δένδρα και λιγότερο από ραπελόκρικους που τοποθετήθηκαν σε κάποια σημεία. Η διαδρομή όπως καταλάβατε, ξεκινάει από ένα όμορφο παραφάραγγο με 5 καταβάσεις ραπέλ, όπου το τελευταίο 22 μέτρων, τέμνει το κυρίως φαράγγι. Το κυρίως φαράγγι το διασχίζετε αρκετά ομαλά, περνώντας πλάι αλλά και μέσα από όμορφες λίμνες και κάνοντες άλλα 2 ραπέλ 10 και 12 μέτρα αντίστοιχα. Η πορεία γενικά του κυρίως φαραγγιού είναι πολύ ομαλή και μετά τα ραπέλ η διαδρομή γίνεται πεζοπορική πλάι στις όχθες του. Κάπου στο τέλος της διαδρομής θα βρείτε στα αριστερά μονοπάτι το οποίο θα σας βγάλει σε χωράφια και ξέφωτο όπου είναι και τα τείχη της αρχαίας πόλης. Ξαποστάστε κι εξερευνήστε την περιοχή, αξίζει! Από εκείνο το σημείο ακολουθώντας τους χωματόδρομους θα οδηγηθείτε στον κεντρικό δρόμο λίγο πριν το χωριό Μελιτέα.

Η διάρκεια κατάβασης του φαραγγιού είναι 3 ώρες και της πεζοπορίας συνολικά 1,5 ώρα.

Κατάλληλη περίοδος για να επισκεφτείτε την περιοχή είναι όλος ο χρόνος, αλλά ιδανικότερα προτιμούμε το φθινόπωρο, χειμώνα και άνοιξη. Το ύψος του μεγαλύτερου καταρράκτη είναι 22 μέτρα, ενώ ο αριθμός των καταρρακτών που χρειάζονται σχοινιά είναι 8.

Ευχαριστούμε τον καθηγητή αρχαιολογίας και ερευνητή της περιοχής, κύριο Σπύρο Μπαϊκούση για όλες τις πληροφορίες, την ενημέρωση και την κατήχηση προς στην ομάδα μας, σχετικά με την ιστορία και την προϊστορία της περιοχής και γενικά όλους τους ντόπιους που συμμετείχαν στην ανάδειξη της περιοχής τους.

1. Ο καθηγητής αρχαιολογίας κύριος Σπύρος Μπαϊκούσης ήταν παρέα μας και στο canyoning.

2. Ο πρώτος καταρράκτης.

3. Ένα πέρασμα στο μέσον της διαδρομής.

4. Ο μεγάλος καταρράκτης 22μέτρων.

5. Ένα όμορφο και κλειστό σημείο στο παραφάραγγο του Τάρταρου.